

Λένε πως η αλληλεγγύη έχει δύο όψεις -αυτού που τη δίνει κι αυτού που τη δέχεται.

Και πως αυτός που σήμερα την προσφέρει, αύριο μπορεί να τη δεχτεί.

Ή ήδη να τη δέχτηκε, προχτές.

Λένε ακόμα, πως η τέχνη είναι ζωή.

Όμως, αποδεικνύεται συχνά, πως και η ζωή είναι τέχνη.

Απολυμένος χαλβουργός ο **Σταύρος Δικαίου Φονικάκος**, γνωστός από τον μεγαλειώδη αγώνα των χαλβουργών της Χαλβουργίας Ελλάδος, γράφει σήμερα το παρακάτω κομψοτέχνημα που παραθέτουμε χωρίς άλλα σχόλια:

Αγρότες στην Αθήνα

Ήτανε τότε που μας στέλνατε βοήθεια
κι εμείς με τις σημαίες μας μπροστά
τώρα στα χνάρια τα δικά μας μια συνήθεια?
ή σαν ανάγκη στον αγώνα για δουλειά?

Κρατάς απο κολύγους, ζευγολάτες
πήρες και μέτρησες την γή, οργιά οργιά
στο κάμα του Ήλιου, απροσκύνητοι εργάτες
με τον ιδρώτα σου καρπίζει η γή ξανά.

Ξέρεις τον δρόμο, ο τροχός όταν γυρίζει
πως θα σε λιώσει αν θα
λυγήσεις, αν δεν κρατάς
τη γή σου! Στοιβαρά χέρια μαζί σου.
Τώρα βαδίζω και θα πάω όπου πάς.

Σταύρος Δικαίου Φονικάκος

Εγραψε

Εργάτης απολυμένος της Χαλυβουργίας Ελλάδας

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΛΥΜΕΝΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΩΝ

ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ